

[Grünbaum.]

man måske opnå, hvis finansministeren her fra talerstolen i dag ville sige, at han vil overveje min tankegang om, at der også skal gennemføres en tillægsskat for indekskontrakterne. Den kan ikke blive med tilbagevirkende kraft, fordi tanken først rejses her fra talerstolen, den kan formentlig ikke træde i kraft, før loven er gennemført. Hvis der kommer en tillægsskat også for indekskontrakternes vedkommende, kunne det jo være, der var en hel del af dem, der har spekuleret i disse kontrakter, der vil sige: så må vi skynde os at få ophævet disse indekskontrakter. Det gjorde egentlig ikke så forfærdelig meget, hvis de tænkte sådan, og hvis de handlede sådan.

I øvrigt vil jeg gerne sige om hele det spørgsmål, hvorvidt man skal sætte stop for nyttegningen af indekskontrakter, som også er omtalt i pressen i dag, at vi behandlede spørgsmålet på den socialdemokratiske gruppes møde på LO-skolen, kort før folketinget blev åbnet, og vi har på grundlag af den drøftelse, vi havde på dette møde, rejst spørgsmålet i 21 mands udvalget. Vi har rejst det alvorligt i 21 mands udvalget, vi har rejst det over for finansministeren. Mere kan der ikke fra vores side siges om dette spørgsmål i øjeblikket. Det ligger altså i 21 mands udvalget. Jeg henstiller til finansministeren, at dette spørgsmål får en hurtig og seriøs behandling i 21 mands udvalget. Lad mig tilføje, at indekskontraktordningen burde logisk set have været ophævet, dengang man gennemførte — var det i 1964? — principbeslutningen om den fulde folkepension. Der er noget ulogisk i, at man bevarer indeksordningen, når man har en fuld folkepension.

Med hensyn til fradragene er lovforslaget en stor skuffelse for os. Det er ikke for at klandre de radikale, jeg nævner dem, men ikke mindst de radikale har jo haft dette punkt som et af deres helt store punkter i 1966 og senere. Vi skulle have ryddet op i fradragsjunglen. Her var chancen. Da vi sidst diskuterede det, tror jeg den radikale

ordfører sagde til mig: ja men vent, til vi kommer frem til renteforsikringsloven, så får vi hele denne oprydning i fradragene, vi skal bare vente, til forslaget kommer om renteforsikringslovens revision. Det er det forslag, vi behandler i dag. Der er intet herom.

Den skatteyder, som har en marginalbeskatningsprocent på 40, og som sætter 1.000 kr. ind på en forsikringsordning, får altså et statstilskud eller en lettelse i sin skat på 400 kr., 40 pct. af de 1.000 kr. Men han, der har en marginalskatteprocent på 60, og som også indsætter 1.000 kr., han får 600 kr.; han får 200 kr. mere i tilskud fra staten for at sætte 1.000 kr. ind på en opsparingsordning. Det kan da ikke være rimeligt. Vi må ikke tale direkte til finansministeren, så må jeg lade være, men så vil jeg sige til salen: det kan da ikke være rimeligt, at den mere velhavende, som meget nemmere kan sætte 1.000 kr. ind på en opsparingsordning, skal have 200 kr. mere i tilskud fra staten for at sætte 1.000 kr. ind end manden med de små indtægter, for hvem det er en virkelig bedrift at sætte disse 1.000 kr. ind; han får kun 400 kr. i tilskud. Kan vi da ikke nå frem til, at vi i hvert fald når en afklaring af dette spørgsmål? Vil folketinget, eller vil folketinget ikke klare disse ting op? Jeg har sagt, at jeg tror ikke på nogen stor oprydning i disse fradrag i den forstand, at man kan fjerne fradragene, men man skulle sandelig gerne kunne nå til, at man gør disse fradrag rimelige og retfærdige, sådan at også almindelige mennesker i dette land kan forstå den mekanisme og det hele ikke ender i skattespekulation.

Haustrup Clemmensen: De forslag, vi i dag behandler, vedrører lovteknisk overordentlig komplicerede områder, og derfor har der gang på gang i årenes løb, når folketinget behandlede lovforslag af denne karakter, været enighed om, at en forenkling burde tilstræbes, at man simpelt hen ikke over for borgerne, specielt ikke for den del af borgerne, der interesserede sig særligt for disse